

BREDASCHIE

Staat-, Letterkundig-
Nieuws-
Vrijdag den

COURANT.

en Wetenschappelijk
Blad.
26 Mei.

De GOUVERNEUR der PROVINCIE NOORD BRABAND, gelet op deszelf. besluit van heden, A. no. 48a, (Provinciaalblad no. 83).

Heeft goedgevonden en verstaan, met betrekking tot de daarbij aan de Plaatselijke Besturen aanbevolen medewerking, tot wering van personen en goederen, uit ten aanzien der cholera besmet of verdacht verklaarde plaatsen, ter kennis van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen in deze Provincie, en van ieder die zulks moogt aangaan te brengen, dat, volgens de thans te dien aanzien bestaande veiligheids-maatregelen, blijft bepaald:

Dat schepen, personen en goederen afkomstig uit plaatsen, alwaar de cholera met der daad heerscht, of die daarmede uithoofde van derzelve meer digte nabijheid gelijk gesteld worden, onderworpen worden aan eene quarantaine van vijftien dagen.

Dat die uit verdachte plaatsen, welke in minder digte nabijheid met eerstgenoemde staan, doch met deze in gewens betrekking en verkeer zich bevinden, aan eene quarantaine van zeven dagen.

En dat de observatie voor hen, die niet zonder eenig toezigt blijven kunnen, tot drie dagen wordt beperkt.

Dat met opzigt tot de voor onze Landgrenzen gegeven of herhaalde voorschriften, om personen en goederen af te wijzen, van ten aanzien der cholera besmet of verdacht verklaarde plaatsen herkomstig, die in afwachting van 's Konings nadere bevelen, zoodanig moet verstaan worden, dat in de termen van afwijzing niet vallen personen, voorzien van voldoende bewijzen, dat zij de bestemd verklaarde plaatsen, sinds meer dan vijftien dagen en de verdacht verklaarde, sinds meer dan zeven dagen hebben verlaten, als welke niet kunnen begaan worden doorgelaten.

En dat op dit oogenblik als besmet moeten worden aangemerkt, in Frankrijk: De Departementen aan de westelijke kust, van het Departement du Nord af, tot en met het Departement de la Loire; de Vendre et Loire inferieure; voorts de Departementen du Loir et du Cher; de Loiret; de Seine et Marne; de la Marne; de la Meuse; de la Meurthe; de la Moselle; des Ardennes en de l'Aube; benevens alle de Departementen welke door de bovengenoemde omgeven worden; -- en in Groot-Brittanniën de plaatsen gelegen aan de kusten van de Rivier de Tees, tot en met Edimburg; Glasgow; Keith; Londen en alle plaatsen gelegen aan de Teems tot de Clyde; Yarmouth, Gosport, Dublin, Hull, Cork en de Golf Corckhaven; terwijl de overige plaatsen niet genoemde Franse Departementen als verdacht moeten worden beschouwd; alsmede in Groot-Brittanniën aan de kust tusschen de Dives en de Tees; die behoorden New-Castle tot de Tweed, de noordelijke oever van Perth Treth en al de plaatsen aan de rivier, beneden Edimburg; de kusten tusschen Dover en de Tees; New-Castle, de kust van Ierland benoorden Dublin, tot aan Drogulla en bezuiden de Stad tot aan Wicklow, het graafschap Munster en Ierland; de plaatsen gelegen aan de kust van Ierland tusschen Dublin, Cork en Belfast, gelegen aan de baai van Carrickfergus in Ierland en de plaatsen gelegen aan de kust van Schotland van de Perth Treth tot aan Monroe.

En zal dit besluit, door middel van het Provinciaalblad, worden gebracht ter kennis van de bij besluit van heden, no. 48a benoemde hoofd-kommissie, van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen en van de Distrikt-kommissarissen, alsmede van Provinciale en Plaatselijke geneeskundige commissien in deze Provincie, tot informatie en narigt; zullende hetzelfde wijders in de binnen deze Provincie uitkomende Nieuwspapieren, worden geinserreerd.

's Hertogenbosch, den 14den Mei 1832.

De Gouverneur voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

BESCHOUWING VAN HET WERK DIX JOURS DE CAMPAGNE OU LA HOLLANDE EN 1831, PAR CH. DURAND. (1)

(Vervolg van ons vorig nummer.)

In de 8ste afdeeling getiteld: *La Hollande*, schetst de schrijver in meesterlijke trekken, de toestand van het Vaderland en de goedsgesteldheid der geheele natie. Zijn gevoel, in eenen wegalependen stijl, in schoone bewoordingen en fraaie figuren uitdrukende, brengt hij in vreemde taal de denkwijze der natie op het papier. Dankbaar voor het genoten onthaal op den Oud-Nederlandschen gastvrijen bodem, verheven boven alle veroordeelen, is hij een pen de toek zijner dankerkentenis, in de schetsen over den toestand van het zoozeer miskende Holland in 1830 en 1831. In een kort bestek komt hij de voornaamste gebeurtenissen op in ons Vaderland, in deze beide merkwaardige jaren voorgevallen, en geeft ons, in zene algemeen bekende taal, de gelegenheid aan het ophangende Europa, deszelfs oordeel over Holland, in tegenoverstelling van België, te kunnen vestigen. Al hetgeen hij daaromtrent gezegd heeft, verdient gekend en op prijs gesteld te worden; ook kan men dankerkentenis daarvoor niet weinig blijven, en het vermoeden dat de schrijver de verzekering te kunnen geven, dat aan welke zijden hij van eenen kant ook moge blootgesteld worden, hij altijd, met een groot deel der Hollandsche natie, dat

zijne talenten als schrijver en zijn karakter als onafhankelijk burger naar waarde weet te schatten, de levendigste dankerkentenis zal inoogsten. Wij wenschten deze geheele afdeeling te kunnen overnemen; daar ons bestek zulks echter niet toeliet, zullen wij alleen het volgende aan onze lezers doen kennen:

» Le roi Guillaume publia une proclamation qui commençait par ce mot bref et énergique *aux armes!* et aussitôt, comme si le son de sa voix eut été multiplié par des milliers d'échos, on entendit chez un peuple, jusqu'alors si calme et si tranquille, le cri *aux armes!* répété de toutes parts.

» J'ignore quel autre exemple peut offrir l'histoire ancienne ou moderne d'une telle unanimité dans les vœux, d'une telle expression dans le patriotisme; mais jamais, je le dis avec émotion, le spectacle qui frappa alors mes yeux ne sortira de ma mémoire. J'ai vu, comme aux jours de l'antique Sparte, les mères offrir leurs enfans, les pères marcher avec eux, et les épouses et les aunts accompagner de leurs acclamations le départ de leurs époux et de leurs frères. J'ai vu le vieillard, la larme à l'œil, se féliciter de pouvoir présenter plusieurs de ses fils sous les drapeaux; le fermier, le paysan porter le fruit de leurs économies au trésor pour contribuer à l'équipement des soldats. — Waerachtige en tevens eenvoudige waarheid! — Een weinig verder vervolgt de schrijver:

» Beaux jours de la vieille république! vous sembleriez renaitre, et la gloire Hollandaise se réveillait déjà avec ses antiques souvenirs. Maurice et le Taciturne lui-même semblaient sourire à cette ardeur guerrière, véritable compagne du patriotisme et que les guerres commerciales n'ont point tâté et éteinte ni dépeuplé. Nation généreuse et brave! laissez les passions allonger le monde, et la calomnie y répandre son affreux venin. Le temps et l'histoire te vengeront et tes enfans seront honorés; vivras encore, et triomphans de l'imposture, comme ils ont triomphé du canon ennemi!

In de volgende afdeeling, *Le Prince d'Orange* schetst de schrijver zeer kort, doch handig genoeg, de handelingen van dien Prins en doet Hem recht wedervereen; de groote lagerachtwing des Konings; de aankomst van den Prins van Oranje bij het leger, en de aanvaarding door Hoogstedenzegen van het opperbevel over het leger te veld. De dagorders, bij die gelegenheid aan het leger gegeven zijn in deze afdeeling opgenomen.

In de vijf volgende afdeelingen, getiteld *Entrée en campagne; proclamation; premiers faits d'armes; bataille d'Haslet; bataille de Louvain*, behandelt de schrijver het geschiedkundig van den Tiendaagschen Veldtocht, waarvan reeds de voornaamste uitteekens in het *Journal de la Haye* zijn opgenomen geweest, en waarover wij vroeger het reeds gezette oordeel hebben doen kennen. Uit een militair oogpunt beschouwd, gelooven wij niet dat gedeelte van het werk weinig belangrijks op, daar hierin te weinig zaak kennis doorstraalt. Beter ware het geweest, dat de schrijver dit gedeelte getiteld had: *Anecdotes* uit den Tiendaagschen Veldtocht, en dat hij, uit officiele bronnen puttende, in welke nabijheid hij ook bevond, meer omstandig ware te werk gegaan, en het geschiedkundige het redenaars-talent een weinig toegevoegd had gesteld.

Hier en daar zijn de daadzaken ook te veel overgevoerd. Zouk laten wij aan onze naburen over; de Hollandsche natie verlangt slechts eenvoudige waarheid, en niets meer, noch iets minder. De geheele Veldtocht is niet eene te schoone uitkomst behoeft te worden, dan dat men door overdriving van omstandigheden voozalende voorvallen, de wezenlijke groote daadzaken, want in een tweeduidig deelicht, te plaatsen.

Onder anderen, aletsende het gevecht van den 11den Mei 1831, bij Baerle-Truggen, (bladz. 113) zegt de schrijver: « Le parlement de cette première action, le prince général en chef, dans son rapport au Roi, cette manière et époque de la remarquable par laquelle ce bataillon restait importun: lors les Hollandais de ce bataillon ont été... » terwijl onder de officiele stukken, in het werk opgenomen, de bedoelde zinsnede, uit het rapport van

(1) Amsterdam, chez West van Kampen, Leyden chez S. et J. Luchtmann, 1832; in octavo, groot 344 bladz.; de prijs is ƒ 3,60.

genoemden Prins, (bladzijde 233 en 234) zegt: *Trois volontaires fessant partie de ce bataillon ont été blessés.* De heer *Durand* oordeelt nu zelf, of een bataillon, dat, meer dan eens zo sterk dan de vijand, (deze telden slechts 400 man) deze verdrift en bij die gelegenheid drie gekwetste krugt, daarvoor juist niet gekragt, om naar de onsterfelijkheid te dingen. Wij voor ons gelooven ten minste niet, dat het genoemd bataillon met deze overdrevene vleserij zeer gediend zal zijn. Zijn verhaal van de verrichtingen der mobiele kolonnes, uit Bergen-op-Zoom en Breda vertrokken, is ook een weinig te sterk gekleurd; nogmaals, waarom geene eenvoudige waarheid? Het is immers proza?

Op bladzijde 138 gebruikt de schrijver een dichterlijke vrijheid, met het dorp *Winnichingen* op eenige mijlen afstand van Hasselt te plaatsen. Dit is aan eenen professor niet te vergeven, en het is voor ons een bewijs, dat de schrijver dit gedeelte te veel als een eenvoudige dagblad-artikel heeft bewerkt, en bijna zijn wij geneigd den heer *Durand* het zoo dikmaals door hem gebezigde: *« Et de cette manière on écrit l'histoire! »* toe te roepen.

Doch genoeg hiervan; wij zullen onze lezers verder laten oordeelen. De overige afdelingen zijn getiteld: *Mouvement rétrograde; retour en Hollande; récapitulation; résultats de la campagne; de la presse révolutionnaire; réflexions politique; conclusion; pièces justificatives; nominations et promotions*; die wij tevens aan het oordeel der lezers overlaten, om nog met een enkel woord op het geheel terug te komen.

Zoo als wij vroeger reeds te kennen gaven, wordt het gebrekkige en oppervlakkige van sommige geschiedkundige daadzaken verholpen, door veelvuldige schoon geschetste tafereelen; door den vloeienden stijl en de gezochte taal. En ofschoon dit werk alle bliken draagt, van in haast te zijn zamengesteld, ja zelfs in haast te zijn gedrukt, uit hoofde van het niet gering aantal drukfouten, vooral in de namen en rangen van onderscheidene personen, zoo zelfs, dat sommige geheel verkeerd gespeld zijn, (zonder anderen bladzijde 274 *Lieut. Colonel Patter*, in plaats van *Falter*; bladz. 334: *Le lieutenant d'artillerie van Rechteren*, in plaats van *Lieutenant Colonel van Rechteren*, en meer anderen, te veel om te vermelden) blijft het altijd, behalve deze gebreken, aanbevelenwaardig; en wij hopen, dat de schrijver en uitgevers in een goede ontvangst van dit werk door het publiek, den dank mogen inoogsten, die hemne, in alle gevallen lofwaaardige, bemoeijningen met regt verdienen; terwijl wij voor ons hopen, dat een ruim debiet weldra eene tweede en verbeterde oplage, moge noodzakelijk maken.

NEDERLANDEN

den 24sten Mei.
Z. K. H. Prins *Abdolt* van Pruisen, van eenige officieren tot zijn gevolg behoorende vergezeld, is heden morgen van nit het Noordwaarder alhier aangekomen en aan het Hotel den *Prins Kardinaal* afgeest. Onmiddellijk na zijne komst heeft de Prins, onder geleide van de heer *Oppel*, opperbevelhebber en plaats kommandant onzer vesting, de generaal-majoor *Wildeman* en *Verhoren*, de onderscheidene vesting- en verdedigingswerken onzer stad in oogenschouw genomen, waarna dezelve zijne reis op Bergen-op-Zoom heeft voortgezet.

— Uit Zeeland meldt men, dat laatstleden Zondag weder een detachement koetsiale troepen van het depôt, tot versterking van het garnizoen te Vlissingen, aldaar aangekomen is. — Te Vlissingen verwacht men eerstlaags met de tegenwoordigheid van 's Konings beide Doeluchtige Zonen vereerd te worden, welke, naar vermeend werd, de maritieme etablissementen en de, sedert kort zozeer vermeerderde, verdedigingsmiddelen dier vesting in oogenschouw zouden kunnen nemen.

— In het rapport van den generaal *Evain*, over den staat van het leger in België, vergaderen in de kamer der vertegenwoordigers te Brussel gedaan, verdient het volgende te worden opgemerkt:

« Sedert dat gij, mijne heeren, des begon de nieuwe oorlogs-activiteit, het budget van oorlog bediscussieerd en aangenomen hebt, hebben de staatkundige gebeurtenissen, die elkander zoo spoedig zijn opgevolgd, genoegzaam reden gegeven van de door het gouvernement genomen maatregelen, om het effectief van het leger te vermeerderen en op den voet van oorlog te brengen, vastgesteld bij de wet van 30 december 1831.

« De vier aan de onderscheiden dienstakken besteed, heeft het gouvernement een groot deel der fondsen voor speciale diensteprestingen beschikbaar gemaakt. De nieuwe verdedigingswerken, op versterking van de stad Brussel en op de versterking van de werken die aan de grenzen van Vlaanderen en Nederland waren gelegen, die versterking van de vesting van Antwerpen, de schiedversterking van de eigenaars van gronden op welke werken aan te leggen, hebben reeds een groot deel der fondsen verlorven, voor de dienst der genie bestemd, en die als zeer onvoldoende voor den maatstaf der binnenlandsche uitgaven, die nog te nemen over waren, waren erkend geworden.

« De vermeerdering van het getal bespannen batterijen, de nieu-

we noodzakelijk geworden bestellingen van wapenen, het gieten van groote bomketels met hunne brandstoffen, bestemd tot versterking der verdedigingsmiddelen aan de Schelde, dat talrijk artillerie-materieel, in het arsenaal te Antwerpen vervaardigd, tot voltooiing van de bewapening dier plaats en de pontontoeellen bij het leger behoorende, het aankopen van overvloedige voorraden oorlogsvorraad van allerlei aard, hebben alreeds het grootste deel der fondsen, voor de onderscheiden uitgaven van de artilleriedienst bestemd, doen gebruiken, als zijnde dezelve naar deze nieuwe ontwikkeling van krachten en middelen niet berekend geweest.

« Het onder de wapenen roepen der miliciens van 1832, de talrijke vrijwillige dienstnemingen, die nog vermeerderd zijn, sedert de staat van oorlog meer waarschijnlijkheid bekomen heeft, hebben het effectief van het leger van linie voltalliger gebragt, dan bij de toewijzing van het budget was bepaald, zonder evenwel de bij de wet van 30 december gelegde grondslagen te overschrijden; en het gouvernement verre van zich verplicht te achten, zich binnen het, bij het budget, bepaald cijfer te beperken, is integendeel van gevoelen geweest, dat de staatkundige omstandigheden, waarin wij ons bevinden, aan hetzelfde de verplijting oplagen, het effectief van het leger te vermeerderen, en de vrijwillige dienstneming haren vrijen gang te laten gaan.

« Het brengen van het leger op den voet van oorlog, sedert de eerste dagen dezer maand, de vereeniging en zamentrekking van troepen, die hunne garnizoenen verlaten en kantonsementen op de Hollandsche grenzen betrokken hebben, zullen een supplement van uitgaven vorderen, door de vervanging van kampagne-uitsres voor de garnizoenrations, of door tegen de schadeoossstelling aan de inwoners, die de gekantonneerde troepenonderhouden.

« De transport- en kampeermiddelen, waarvan alle korpsen voorzien zijn geworden, hebben alreeds buitengewone en bij het budget niet voorziene uitgaven medegebragt; nog andere artikelen zijn er, welker bedrag door het brengen van al de troepen des legers op den voet van oorlog, nog verhoogd moet worden.

« De regimenten kavallerie zijn niet alleen in paarden en manschappen voltallig gemaakt, maar ontvangen daarbij de vermeerdering, noodzakelijk en onvermijdelijk geacht, om dat wapen op den voet te brengen, naar de bepalingen der wet van 30 december 1831.

« Uit al deze genomen en nog te nemen maatregelen, volgde eene vermeerdering van uitgaven; (de hoeveelheid der som wordt niet gemeld) (deze verdeelde de minister generaal in reeds gedane uitgaven, en die welke nog zouden moeten gedaan worden, zoodat de staat van oorlog tot het eind des jaars duerde. Hij deed opmerken, dat de som van 29,554,000 guldens, bij het budget toegestaan, voor de uitgaven strekte van een leger van 89,000 man en 10,000 paarden, gedurende het jaar 1832, en dat in geval er voor dat tijdstip onderhandelingen waren aangeknoopt, die eene vermindering van het effectief des legers veroorloofden, de daardoor bespaarde sommen van voormelde begroeting, in mindering der tegenwoordige aanvraag zouden strekken, in welk geval deze laatste ook wellicht voor een gedeelte kon vervallen; maar het gouvernement had die ruimte van middelen noodig, om de mogelijkheden, aan welke het, door zich aan het budget te houden, zou gebouwen wezen, te boven te komen.

Het gouvernement verklaarde voorts dat het, in den toestand waarin Europa zich nog geplaatst vend, en tot dat men den staat van oorlog kon verminderen, het vast en onveranderlijk besluit had, niets te sparen noch te verzuimen, om het leger op den ontzagwekkendsten voet te brengen, gereed naar de zich voordoe omstandigheden te handelen. Overigens was de maatregel in den geest van het aan den koning aangeboden adres.

BELGIË

BRUSSEL, den 23sten Mei.

Bij de opening der zitting van den senaat, op gisteren, deed de president verslag van de aanbieding aan den koning, van het adres der kamer met detzelfs antwoord. Na de voorlezing van het laatste (*zie hetzelfde hieronder*) deden eenige der senateurs den kreet van: *live de koning!* hooren, en werd op voorstel van den heer *Rouille* tot het doen drukken van beide, adres en antwoord, besloten.

Aan de orde was het voorstel, om eene som van 60,000 guldens aan de officieren der gewezen vrijkorpsen toe te kennen. De heer *Lefebvre Meuret* stelde voor, gedachtis som met 10,000 guldens te verhoogen en op 70,000 guldens te brengen; verscheiden leden ondersteunden zake; de heer *de Merode*, nog als oorlogs-minister tegenwoordig, gaf eenige uitlegging over de positie der voormelde officieren, zeide dat zij niet meer dan veertien dagen achterstallige soldij vroegen en dat de som van 60,000 guldens, genoegzaam was. Na de sluiting der algemeene discussie, werd de over de artikelen, volgens het reglement, tot het besluit aangebragt.

« De afgevaardigden hebben gisteren hunne beraadslagingen, servels over de onderscheiden artikelen van het ontwerp, op het ministeriaal de zitting over hetzelfde werd tegen de volgende zitting bepaald.

In deze zitting werd voorts nog eene commissie benoemd tot onderzoek van het ontwerp, waarbij een crediet van drie millioen voor het departement van oorlog wordt vastgesteld, ten voorts bepaald, dat men donderdag over hetzelfde zou beraadslagen. Voor het scheiden der vergadering vroeg de minister *Raikem* het woord en zeide, dat de ministeriele schikkingen, waarvan de heer de

Moulenère in de vorige zitting gesproken had, nog niet geëindigd waren, waarom hij het noodig oordeelde, de discussie over de wet op de registerlijke organisatie te verschrompen, tot een nieuwe minister van justitie benoemd was. De kamer besloot de beraadslagingen over die wet op aanstaanden maandag te openen.

Zie hier den text van het adres aan den koning door den senaat, in zijne zitting van eergisteren, (als ons vorig nombré) besdiscussieerd en goedgekeurd.

Sire, De senaat met de kamer der vertegenwoordigers, in dezelfde liefde voor het vaderland vereenigd, komt U. M. de gevoelens openbaren, waarvan hij, in de tegenwoordige gesteldheid onzer buitenlandsche betrekkingen, doordrongen is. Nimmer zullen in België de drie takken van het nationaal bestuur verdeeld zijn. Altijd zullen zij gezamenlijk de onafhankelijkheid en de eer van het koninkrijk schragen.

Van de nationale vertegenwoordiging vrijheid verkregen hebbende, heeft het gouvernement van U. M. het tractaat van 15 November 1831 onteekend, een tractaat hetwelk ons zulke smartelijke opofferingen oplegde. De vrede van Europa was in handen van België, maar België eerbiedigde evenzeer de rust der volken, als het ijverzuchtig is op deszelfs vrijheid en onafhankelijkheid.

Volgens de plegtige verzekering der vijf mogendheden is het traktaat van 15 November eindelijk en onherroepelijk: noch de letter noch de geest van dit traktaat, noch enige verandering ondergaan. De conferentie heeft zelve plegtig verklaard, den 12den November 1831, bij het afwijzen der voorgestelde wijzigingen in de nota's van den belgischen plenipontiaris, dat het niet meer in de magt der vijf mogendheden was in een enkele wijziging toe te stemmen. Zij heeft eindelijk zich verbonden de aanneming der 24 artikelen door de tegenpartij, die ze verwerpt, te bewerken. De voorbehoudingen, die sommige mogendheden aan de ratificatie van het Londensch tractaat schijnen te willen aanbrengen, moeten derhalve alleen beschouwd worden als eenvoudige wenschen, die de onverwijde vervulling van het tractaat niet zouden beletten. De eef zelve der mogendheden, onderteekenaars van deze plegtige overeenkomst, is er mede genoeid.

Deze wenschen, Sire, moeten dit traktaat, dat ons recht geworden is, niet in het minst aanranden. Ongetwijfeld kunnen er onderhandelingen tusschen België en Holland, na de ontruiming van ons grondgebied plaats hebben, maar zij zouden niet ten einde gebragt worden, dan vrijwillig door de toestemming der beide gouvernementen en het traktaat in zijn geheel, zoo België en Holland zich niet kwamen te verstaan. Evenwel wordt dit vertrouwen hedrogen, wierden billijke schikkingen door Holland afgevezen, wierd voor den aanslag op een onzer ambtgenoten begaan, geene vergoeding bekomen, dan, Sire, zou België, verre van zwakheid en onverschilligheid met gematigheid te vermengen; zijne krachten weten te verdubbelen, ze met de vastheid en dapperheid van een grootmoedig vorst vereenigen en aan Europa toonen, dat geen opoffering, tot verzekering zijner toekomst, hetzelfde kosten zou. Sedert U. M. zich aan onze bestemming verbonden heeft, heeft zij, een wijs, vredelievend volk, dat de orde bemint, aan de wetten gehoorzaam en zijne verbindtenissen godsdienstig getrouw is, weten te waarden. Zij zou het, des noodig, alle gevaren zien braveren, om de uitvoering der gedane beloften met veerkracht te vorderen en om, door middel der wapenen, den troon te steunen, althans zamenkomen hebt, Sire, in het traktaat van 15 November 1831, die troon, die de noodzakelijke schuilplaats van België gedurende het onweder geworden is, heeft het maatschappelijk vraagpunt gered en ons staatkundig bestaan bevestigd.

De commissie uit den senaat, belast met den koning bovenstaand adres aan te bieden, is gisteren op den middag, haren president, den baron de Stassart aan het hoofd hebbende, door den koning ontvangen geworden. Na de voorlezing heeft Z. M. het volgend antwoord gegeven:

Wijne lieeren, de gevoelens van den senaat zijn mij bekend; ik ontvang met genoegen dit nieuw bewijs er van.

De jongste acten der conferentie hebben eene onzekere ongerustheid doen geboren worden. Deze ongerustheid, misschien plotselijk opgevat, was niet te min zeer natuurlijk en toont de levendige bezorgdheid der kamers voor het welzijn van het land; maar de stukken zelve die u medegedeeld zijn, de besluiten die ik genomen heb en het eendragtig gevoelen door de beide groote staatsligchamen uitgedrukt, moeten haar geheel wegnemen. Het traktaat van 15 november is ons recht geworden.

België wil geenen aanslag op de regten, noch op de eer van andere natien doen, maar het kan niet dulden, dat men opofferingen van haar vordert zonder eene billijke vergoeding.

Ik weet dat ik op de aewijding van het belgische volk kan rekenen. Ik verlang dat het door u verneme, dat deszelfs koning nimmer in eenige wijzigingen, die deszelfs belangen schaden of met de nationale eer strijden, zal toestemmen.

Ik deel het pijnlijk gevoel dat gij over den aanslag, op een twee leden begaan, ondervindt. Wanneer België, na alle middelen van bevrediging te hebben uitgeput, de vermosding, waaraan het recht heeft, niet verkrijgt, zou ik mij genoodzakt zien tot andere maatregelen toevlugt te nemen.

De patrijtsche dagbladen bevestigen de tijding van het aanstaande huwelijk van den koning met prinses Louise, oudste dochter van den koning der Franschen. Men verzekert dat hier zoodanige schikkingen genomen zijn, dat de koning voor het eind der maand kan vertrekken.

Niet ongenoeg de Obizuar is het nu beslist, dat de heer Leclercq in de ministerie niet treedt en de heer de Meulenaere hetzelfde verlaat. De heer Leclercq was thansmalen bij den koning ten gehoor geweest. Het is te sluttig staal van dezen gedeputeerden, dat hij bij zekers het bestuur had willen doen plaats nemen, hadden de goetkeuring niet weg gegaan. De redenen, die den heer de Meulenaere tot zijn besluit bepaald hadden, zegt de Courrier, zijn de volgende: zekering laatsteden was hij nog besloten te blijven, onder de voorwaarden dat de heer van de Weijer, over wien hij zich

wiend. Zalko werd hem door den koning beloofd, aan wien hij daarenboven idees konmerken, dat de staatkundige banding, overeenkomstig het adres der vertegenwoordigers, onbestaanbaar was, met de aanblijving van den heer van de Weijer. Na het vertrek van den minister, werd deze gezant, als mede personen tot de engelsche legatie behoorende, bij den koning ontvangen. De avonds was de heer van de Weijer evenmin teruggetoeren als zijn gedrag afgekeurd, en bestond de eenige voldoening van den heer de Meulenaere in de verzekering, dat, wanneer de heer van de Weijer hem personeel te kort gedaan had, dezelve uitgenoodigd zou worden zijn ongelijk weder goed te maken. De minister antwoordde, dat hij zich het hem personeel aangedaan onrecht weinig aantok, maar dat hij meende, dat de heer van de Weijer, hoewel aan het land te kort gedaan had, en eindigde met zijne demissie, te nemen. Naar men zegt zal met de heer den Meulenaere, ook de secretaris-generaal Nothomb het ministerie verlaten. Sedert eergisteren heeft men op het ministerie van buitenlandsche zaken alles voor den opvolger aan den heer de Meulenaere in gereedheid gaan brengen.

Behalve de aanvraag om een nieuw crediet voor oorlogsbehoefden, gisteren aan de kamer door den generaal Evain gedaan, stelt het gouvernement zich, zegt men, voor, een wet aan te bieden, om den eersten ban der burgerwacht als milizie te doen optrekken en er eenige nieuwe regimenten infanterie van te formeren. (Courrier.)

FRANKRIJK

PARIS, den 21sten Mei.

Ten aanzien van eene verandering van ministerie schijnt men nog tot geen besluit gekomen. De heer d'Argout, wien's herstel zoover gevorderd is, dat hij dezen morgen zijne opwachting bij den koning heeft kunnen wachten, wordt door pepigen als de maastgaande president van den raad gedoodverwd.

De hertog van Orleans zal binnen weinige dagen eene reis door de zuidelijke departementen ondernemen.

Vrij algemeen zegt men hier, dat het huwelijk tusschen den Belgischen vorst en de oudste dochter van onzen koning, waarvan reeds herhaalde reizen gesproken is, in de volgende maand zal voltrokken worden.

De berichten uit het zuiden zijn voortdurend vrij guestig; immers de rust schijnt voor het oogenblik hersteld. Te Bazel's hadden voor eenige dagen onaangenaamheden plaats, tusschen de bevolking en een regiment dragonders aldaar in bezetting, doch het bestuur heeft dadelijk besloten dit korps van garnizoen te doen veranderen; men vertaawt daardoor de oorzaak tot nieuwe onlusten te hebben uit den weg geruimd.

Volgens bijzondere berichten uit Toulon zouden de vier personen die op de stoomboot Il Carlo Alberto gevangen waren, naar het fort Lamalgue worde overgebragt. Het schijnt dat men beducht is, dat hunne zaak te vele voorstanders onder de bevolking zoude vinden. In de omliggende gemeenten ging men voort met huiszoekingen te doen, en alle verdachte personen te arresteren, doch de zorgvuldigste nasporingen waten onvoldoende geweest, om de beide personea die te Ciotat van de zoo even genoemde stoomboot aan wal waren gestapt, in handen te krijgen, waarschijnlijk is het aan dezelve gelukt de grenzen te bereiken.

De onderhandeling door het fransch gouvernement met den keizer van Maracco, over den afstand van eenige streken in de nabijheid van Algiers, geopend, zijn volkomen tot een gewenscht einde gebragt. Genoemde vorst heeft zijne regten geheel opgegeven.

Heden (21 mei) waren de fondsen als volgt goeteeid: de 5 pCt. kont. en op tijd 96,80; de 3 pCt. kont. en op tijd 69,85; Nap: renten 82,10; Sp: perp: 58 1/2.

D U I T S C H L A N D.

FRANKFORT, den 18den Mei.

De Zwitsersehe bondsvergadering is op den 12den dezer tot het volgende besluit gekomen: 1. dat de gemeenten die zich van het kanton Bazel hebben afgeheiden, voorloopig onder bescherming en onder het onmiddelijk bestuur van het bondgenootschap zullen worden geplaatst. 2. dat de aldaar aanwezige ambtenaren alleen aan het bondgenootschap, voor het behoud van rust en goede orde verantwoordelijk zullen zijn. 3. dat in het gansche kanton Bazel geene vijandskeden zullen worden toegelaten, en 4. dat men de twistende partijen tot eene billijke overeenkomst zal trachten te bewegen. Tot dit laatste deel voortl. werd te gelijker tijd eene commissie van zeventien leden benoemd. Het schijnt dat dit besluit met eene groote meerderheid van stemmen is doorgegaan, en dat de kantons Uri, Schwyz, Unterwalden, Nidwalden en Valais de eenigste zijn geweest die zich daartegen hebben verklaard.

De laatste post uit Konstantinopel heeft ons de tijding aangebragt, dat de Sultan eenen edelvrouwen raad had aangesteld, en dat men op nieuw in onderhandeling met den onderkoning van Egypte was getreden. Voorts schenen de geldmiddelen der Porte niet in den haarn staat te zijn, immers men trachtte met de Franken over de voorwaarden eene leening eens te worden.

